

اثر تمرین مقاومتی، مصرف عصاره شیرین بیان و بولدنون بر برخی نشانگران آسیب بافت بیضه رت‌های نر

مهنای شاهرخیان کرمانی: دانشجویی دکتری، گروه فیزیولوژی ورزشی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران جنوب، تهران، ایران

عبدالعلی بنائی فر: دانشیار، گروه فیزیولوژی ورزشی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران جنوب، تهران، ایران (* نویسنده مسئول) Alibanaifar@yahoo.com

سجاد ارشدی: استادیار، گروه فیزیولوژی ورزشی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران جنوب، تهران، ایران

بهرام عابدی: دانشیار، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد محلات، محلات، ایران

چکیده

کلیدواژه‌ها

بولدنون،
عصاره شیرین بیان،
بافت بیضه،
تمرین مقاومتی

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۳/۲۴
تاریخ چاپ: ۱۴۰۰/۰۶/۲۳

زمینه و هدف: استروئیدهای آنابولیک-آندروژنیک محبوب بین ورزشکاران آثار مفید و مضر زیادی بر بدن دارد. لذا هدف از انجام تحقیق حاضر تبیین اثر تمرین مقاومتی، مصرف عصاره شیرین بیان و بولدنون بر برخی نشانگران آسیب بافت بیضه رت‌های نر بود.

روش کار: برای انجام تحقیق آزمایشی حاضر ۴۰ سس رت صحرایی نر ۸ هفته‌ای با وزن ۲۲۰-۲۰ گرم انتخاب و به ۸ گروه ۵ تایی شامل کنترل سالم (بدون مداخله)، تمرین مقاومتی (۸ هفته تمرین با شدت متوسط)، بولدنون (دریافت ۵ میلی‌گرم بولدنون بر کیلوگرم وزن بدن هفته‌ای یک مرتبه)، شیرین بیان (مصرف ۵۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم وزن بدن سه بار در هفته)، بولدنون + شیرین بیان (دریافت ۵ میلی‌گرم بولدنون و ۵۰۰ میلی‌گرم شیرین بیان)، بولدنون، تمرین مقاومتی (۵ میلی‌گرم بولدنون و ۸ هفته تمرین با شدت متوسط)، تمرین مقاومتی + شیرین بیان (۵ میلی‌گرم شیرین بیان و ۸ هفته تمرین با شدت متوسط) و تمرین مقاومتی + بولدنون + شیرین بیان (۵ میلی‌گرم بولدنون، ۵۰۰ میلی‌گرم شیرین بیان و ۸ هفته تمرین با شدت متوسط) تقسیم شدند. داده‌ها با استفاده از آزمون‌های آنوا سه راهه و تعییبی توکی تجزیه و تحلیل شدند.

یافته‌ها: نتایج نشان داد بین میانگین‌های قطر داخلی و خارجی سمنیفر و قطر و ضخامت غشاء پایه اوله‌های اسپرم ساز در بافت بیضه در گروه‌های مختلف اختلاف منی‌داری وجود دارد.

نتیجه گیری: با توجه به نتایج تحقیق حاضر و تأثیر تمرین و شیرین بیان بر آثار منفی بولدنون، توصیه می‌شود ورزشکاران از این تمرینات و شیرین بیان با مشورت پزشک استفاده کنند.

تعارض منافع: گزارش نشده است.

منبع حمایت‌کننده: حامی مالی ندارد.

شیوه استناد به این مقاله:

Shahrokhian Kermani M, Banaeifar A, Arshadi S, Abedi B. The Effect of Resistance Training, Simultaneous Consumption of Licorice Extract and Boldenone on some marker of Testicular Tissue Damage in Male Rats. Razi J Med Sci. 2021;28(6):141-151.

* منتشر این مقاله به صورت دسترسی آزاد مطابق با CC BY-NC-SA 3.0 صورت گرفته است.

Original Article

The Effect of Resistance Training, Simultaneous Consumption of Licorice Extract and Boldenone on some marker of Testicular Tissue Damage in Male Rats

Mahnaz Shahrokhan Kermani: PhD Student of Exercise Physiology, Islamic Azad University, South Tehran Branch, Tehran, Iran

Abdolali Banaeifar: Associate Professor of Exercise Physiology, Islamic Azad University, South Tehran Branch, Tehran, Iran (* Corresponding author) Alibanaifar@yahoo.com

Sajad Arshadi: Assistant Professor of Exercise Physiology, Islamic Azad University, South Tehran Branch, Tehran, Iran

Bahram Abedi: Associate Professor, Islamic Azad University, Mahalat Branch, Mahallat, Iran

Abstract

Background & Aims: Boldenone is an androgenic-anabolic steroid with high anabolic and moderate androgenic properties. Although Boldenone has positive effects such as increased skeletal muscle mass (hypertrophy), increased physical function, increased muscle strength and increased production of red blood cells in patients with anemia (4, 5), it has harmful side effects including testicular atrophy. Severe acne, hoarseness, gynecomastia, breast growth and baldness in men (4). In this regard, studies have shown a significant reduction in testicular weight (4) due to the use of Boldenone. Based on the above, researchers are looking for interventions that can prevent the side effects of anabolic-androgenic steroids. In this regard, licorice plant is important in the world due to its important medicinal and nutritional compounds in its roots and rhizomes and has been considered by the pharmaceutical, food and even tobacco industries (8). Licorice is used as an analgesic in skin inflammation and to treat spasms, swelling and rheumatism. Anti-cancer properties, the presence of fat-reducing compounds and flavonoids with strong antioxidant activity have also been reported for this plant (15, 16). Now the question is whether licorice affects the markers of testicular tissue damage or not? Another method that has always been considered by researchers to reduce the negative effects of drugs and supplements is the use of exercise. So far, studies have been conducted to investigate the relationship between exercise and reduce the effects of anabolic-androgenic steroids, including Boldenone, and the positive effects of exercise on sperm production have been shown (17). But what exercise? How severe? And how long it has the greatest impact is a question that has occupied the minds of researchers. However, there is little information about how exercise affects the response of testicular tissue structure when taking Boldenone steroid.

Methods: For the present experimental study, 40 8-week-old male rats weighing 20-220 g were selected and divided into 8 groups of 5, including healthy control (without intervention), resistance training (8 weeks of moderate intensity training), and boldon (receiving 5). Mg Boldenone per kg body weight once a week), Licorice (500 mg / kg body weight three times a week), Boldenone + Licorice (5 mg Boldenone and 500 mg Licorice) Expression), Boldenone, resistance training (5 mg Boldenone and 8 weeks of moderate intensity training), resistance training + licorice (500 mg of licorice and 8 weeks of moderate intensity training) and resistance training + Boldenone + licorice (5 mg Boldenone, 500 mg licorice and 8 weeks of moderate intensity training) were divided. Data were analyzed using three-way ANOVA and Tukey post hoc tests.

Results: The results of analysis of variance showed that there was a significant difference between the mean internal diameter of seminiferous in testicular tissue in different groups ($p = 0.0001$ and $F = 118.8$). Tukey post hoc test also showed a significant increase in seminifer internal diameter in the Boldenone alone and Boldenone + resistance training groups

Keywords

Boldenone,
Licorice Extract,
Testicular Tissue,
Resistance Training

Received: 14/06/2021

Published: 14/09/2021

compared to the healthy control group (for both $p < 0.001$). While the exercise, exercise + licorice, exercise + Boldenone + licorice (for all groups $p < 0.001$) and Boldenone + licorice ($p < 0.05$) groups were significantly reduced compared to the healthy control group. Compared to the resistance training group, the Boldenone and Boldenone + training groups (for both $p < 0.001$) increased significantly, but the training + licorice group ($p < 0.01$) decreased significantly. Also in comparison with Boldenone group, licorice group ($p < 0.001$), licorice group + Boldenone ($p < 0.001$), Boldenone + training group ($p < 0.01$), Licorice group + training ($p < 0.001$) and group The combination of exercise + Boldenone + licorice ($p < 0.001$) showed a significant decrease in the inner diameter of the seminiferous. Finally, in comparison with the licorice group, the Boldenone + licorice ($p < 0.05$) and resistance training + Boldenone ($p < 0.001$) groups showed a significant increase in the inner diameter of the seminiferous (Figure 1). Another finding of the present study showed that there was a significant difference between the mean outer diameter of the seminiferous tissue in testicular tissue in different groups ($p = 0.0001$ and $F = 118$). Also, based on the results of Tukey post hoc test, it was found that the outer diameter of the seminifer decreased compared to the control group in the groups Boldenone ($p < 0.001$), Boldenone + exercise ($p < 0.05$) and the combined group exercise + Boldenone + licorice ($p < 0.001$) Significant and exercise + licorice group ($p < 0.001$) increased significantly. Also, in comparison with Seminifer's outer diameter resistance training group, there was a significant decrease in Boldenone ($p < 0.001$) and combined training + Boldenone + licorice ($p < 0.001$) groups, and in licorice ($p < 0.05$) groups. + Licorice ($p < 0.001$) increased significantly. Finally, in comparison with the Boldenone group, it was found that the outer diameter of the seminiferous increased significantly in the groups of licorice, Boldenone + licorice, Exercise + Boldenone and Exercise + Licorice (Figure 2).

Regarding the diameter and thickness of the basement membrane of seminiferous tubules in testicular tissue after 8 weeks, it was found that there was a significant difference between different groups ($p = 0.0001$ and $F = 15.14$). The results of Tukey post hoc test showed that in comparison with the healthy control group, the diameter and thickness of the basement membrane of testicular seminiferous tubules in the resistance training groups ($p < 0.01$), Boldenone ($p < 0.001$), licorice ($p < 0.05$) Boldenone + licorice ($p < 0.001$), Boldenone + exercise ($p < 0.001$) and Exercise + licorice ($p < 0.05$) increased significantly. Also, in comparison with the resistance training group and the Boldenon group alone and the other groups, only the combined group showed a decrease in the diameter and thickness of the basement membrane of the seminiferous tubules ($p < 0.01$) (Figure 3).

Conclusion: Various mechanisms have been reported for how exercise works to reduce the effectiveness of Boldenone. In a study conducted by Sadeghi et al. On 30 6-week Wistar series, it was found that 12 weeks of resistance training with Boldenone supplementation increased the expression of 5-alpha reductase and aromatase genes in testicular tissue (25). The enzyme 5-alpha reductase plays an important role in target organs such as the male prostate gland by converting anabolic-androgenic steroids to dihydrotestosterone. This enzyme is produced in many tissues, including the reproductive system, including the testicles and ovaries, in both males and females, and one of its specific substrates is testosterone (26).

Spermatogenesis activity was also affected by licorice extract so that the diameter of seminiferous tubules and lumen decreased and the thickness of cell wall layers of seminiferous tubules under the influence of licorice extract showed an increasing trend. Increasing the thickness of the cell layers of the seminiferous tubules by the effect of licorice extract can affect the reproductive performance and sperm secretion. The decrease in lumen diameter as well as the increase in the thickness of the wall layers of the seminiferous tubules is probably due to the antioxidant effects of licorice cell extract and the reduction of spermatozoon tissue damage.

Conflicts of interest: None

Funding: None

Cite this article as:

Shahrokhan Kermani M, Banaeifar A, Arshadi S, Abedi B. The Effect of Resistance Training, Simultaneous Consumption of Licorice Extract and Boldenone on some marker of Testicular Tissue Damage in Male Rats. Razi J Med Sci. 2021;28(6):141-151.

*This work is published under CC BY-NC-SA 3.0 licence.

مقدمه

آندرژنیک پیشگیری کنند. در همین راستا، استفاده از گیاهان دارویی جهت حفاظت از سلول‌های برخی اندامها در مقابل التهاب و سمیت مورد توجه قرار گرفته است (۷، ۶). در این میان، گیاه شیرین بیان با نام علمی گلایسیریزا گلابرا ال (Glycyrrhiza glabra L) گیاهی از خانواده بقولات است که به واسطه دارا بودن ترکیبات دارویی و غذایی مهم در ریشه و ریزوم آن در دنیا حائز اهمیت بوده و مورد توجه صنایع دارویی، غذایی و حتی دخانیات قرار گرفته است (۸). ریشه شیرین بیان دارای ترکیبات متعددی نظیر قندهای مختلف (تا ۱۸ درصد)، فلاونوئیدها، استرونول‌ها، اسیدهای آمینه، صمغ و نشاسته، اسانس‌های روغنی و ساپونین‌ها می‌باشد. عمدۀ ترین ساپونین (تری‌ترپن ۵ حلقه‌ای) آناسید گلیسریزیکیا گلیسریزین می‌باشد که از واحد اسید گلوكورونیک و یک مولکول اسید گلیسرتیک (آگلیکون) تشکیل شده است (۹). نمک گلیسریزین می‌تواند به صورت پتاسیمیا کلسیم باشد (۱۰). این ماده به عنوان مهمترین ماده مؤثره موجود در ریشه شیرین بیان حدود ۵۰ مرتبه از شکر شیرین‌تر است (۱۱). از شیرین بیان در طب سنتی آسیا و اروپا برای درمان بیماری‌های گوارشی، عفونت‌های تنفسی و زخم‌های معدوی استفاده می‌شود (۱۲، ۱۳). در طب سنتی چین نیز در درمان هپاتیت و بیماری‌های قلبی کاربرد دارد. در طب سنتی ایران، گیاه شیرین بیان به عنوان درمان ورم معده و ضدسرفه کارایی داشته است (۱۴).

همچنین گیاه شیرین بیان به عنوان داروی مسکن در التهاب‌های پوستی و برای درمان اسپاسم، تورم و روماتیسم کاربرد دارد. خواص ضد سرطانی، وجود ترکیبات کاهش دهنده چربی و فلاونوئیدها با فعالیت آنتی اکسیدان قوی نیز برای این گیاه گزارش شده است (۱۵، ۱۶). حال سوال این است که آیا شیرین بیان بر

یکی دیگر از روش‌هایی که همیشه جهت کاهش آثار منفی داروهای و مکمل‌ها مورد توجه محققین بوده استفاده از تمرینات ورزشی است. بطوريکه تاکنون مطالعاتی در ارتباط با بررسی ارتباط انجام تمرین‌های ورزشی و کاهش اثرات سوء مصرف استروئیدهای آنابولیک-آندرژنیک از جمله بولدنون صورت گرفته است

استروئیدهای آندرژنیک-آنابولیک ترکیباتی مشتق شده از تستوسترون، هورمون اصلی مردانه می‌باشد. این ترکیبات، داروهای نسخه‌ای با مصارف پزشکی محدود هستند که گاهی اوقات به طور غیر قانونی برای افزایش توده عضلانی و بهبود عملکرد ورزشی مصرف می‌شوند که سبب عوارض جانبی جدی و اعتیاد می‌گردد (۱، ۲). تحقیقات نشان می‌دهند که در کوتاه مدت، تجویز استروئیدهای آنابولیک-آندرژنیک توسط ورزشکاران می‌تواند قدرت و وزن بدن را افزایش دهد. با این حال، از آنجا که استروئیدهای آندرژنیک-آنابولیک از تستوسترون مشتق می‌شوند، اثرات مهمی بر روی هورمونهای جنسی و دستگاه تناسلی اعمال می‌کنند. این استروئیدهای محور هیپوپotalamo-hipofیز- گناد که به عنوان یک سیستم بازخورده عمل می‌کند را سرکوب می‌کنند. در نتیجه، استفاده برون زاد از استروئیدهای آنابولیک-آندرژنیک، تولید درونزای تستوسترون و گنادوتروفیین را مختل می‌کند. در مردان، سرکوب تولید هورمون گنادوتروفیین باعث آتروفی بیضه می‌شود (۳، ۴).

در میان استروئیدهای آنابولیک-آندرژنیک، بولدنون استروئید آندرژنیک-آنابولیکی است که دارای خواص آنابولیکی بالا و آندرژنیکی متوسط می‌باشد. اخیراً مشاهده شده است بولدنون توسط ورزشکاران پرورش اندام در خارج از فصل و قبل از مسابقات مورد استفاده قرار می‌گیرد. در همین رابطه توسعون و همکاران (۲۰۱۱) نشان داده‌اند ۹ هفته مصرف بولدنون سبب تخریب کبد، کلیه و بیضه در خرگوش‌ها می‌شود (۴). اگرچه بولدنون دارای اثرات مثبتی از جمله افزایش توده عضلانی اسکلتی (هیپرتروفی)، افزایش تولید گلبول‌های قرمز، افزایش قدرت عضله و افزایش تولید گلبول‌های قرمز (۴، ۵)، دارای خون در بیماران دچار آنمی می‌گردد (۴)، اثرات مضر جانبی شامل آتروفی بیضه، آکنه شدید، تقویت صدا، زنیکوماستی، رشد سینه و طاسی در مردان نیز می‌باشد (۴). در همین راستا، در مطالعات انجام شده کاهش معنی دار در وزن بیضه ها (۴) در اثر استفاده از بولدنون مشخص شده است.

با توجه به مطالب فوق، پژوهشگران بدنبال مداخلاتی هستند که بتواند از آثار سوء استروئیدهای آنابولیک-

دوز ۵۰۰ میلی‌گرم به ازای هر کیلوگرموزن بدن سه بار در هفته و به صورت خوراکی)، بولدنون + شیرین بیان، (دریافت بولدنون با دوز ۵ میلی‌گرم به ازای هر کیلوگرم وزن بدن هفته‌ای یک مرتبه به صورت تزریق عضلانی و عصاره شیرین بیان با دوز ۵۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم وزن بدن سه بار در هفته)، بولدنون، تمرین مقاومتی (تیمار به مدت ۸ هفته و هفته‌ای یک بار با بولدنون، انجام تمرین ورزشی با شدت متوسط به مدت ۸ هفته و هفته‌ای ۳ مرتبه)، تمرین مقاومتی + شیرین بیان (تجویز عصاره شیرین بیان با دوز ۵۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم وزن بدن رت سه بار در هفته، انجام تمرین ورزشی با شدت متوسط به مدت ۸ هفته و هفته‌ای ۳ مرتبه) و تمرین مقاومتی + بولدنون + شیرین بیان (تجویز بولدنون با دوز ۵ میلی‌گرم بر کیلوگرم وزن بدن یک بار دی هفته و عصاره شیرین بیان با دوز ۵۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم ۳ بار در هفته و انجام تمرین مقاومتی با شدت متوسط (۳ بار در هفته) به مدت ۸ هفته) تقسیم شدند.

همچنین برنامه تمرین مقاومتی به این صورت بود که ابتدای هفته تمرین جهت آشناسازی حیوانات با وسایل و نرdban و آموختن بالا رفتن از پله‌های نرdban در نظر گرفته شد. برنامه تمرین مقاومتی اصلی شامل هشت هفته صعود از نرdban (یک متر ارتفاع و شب ۸۵ درجه) به صورت سه جلسه تمرین در هفته، پس از بستن وزنه به دم حیوانات بود. هر جلسه سه ست با پنج تکرار انجام شد. در فاصله هر تکرار یک دقیقه و در فاصله بین هر ست دو دقیقه استراحت گنجانده شد. در هفته اول میزان وزنهای بسته شده به رت‌ها صحرایی نر ۵۰ درصد وزن بدن آنها بود و به صورت هفتگی تنظیم شد. رت‌های گروه کنترل نیز در طول دوره ۸ هفته‌ای هیچگونه فعالیتی انجام ندادند. از شروع هفته دوم هر هفته وزنهایی به میزان ۳۰٪ وزن اولیه رت‌های صحرایی نر به دم آنها بسته شد که این مقدار در پایان هفته آخر به ۲۰۰٪ وزن آنها رسید. این برنامه تمرینی الگوبی از تمرین مقاومتی است (۲۰).

لازم به ذکر است که به منظور کنترل وزن، وزن‌کشی رت‌ها در ابتداء، وسط و انتهای تمرینات، با استفاده از ترازوی دیجیتالی (مدل: Metler ساخت کشور: آلمان) با دقت ۴ صفر انجام شد. همچنین روش

و تاثیرات مثبت فعالیت‌های ورزشی بر روند اسپرم‌زایی نشان داده شده است (۱۷).

اما اینکه چه تمرینی؟ با چه شدتی؟ و با چه مدتی بیشترین تاثیر را دارد سوالی است که ذهن محققین را به خود جلب کرده است. بطور کلی با توجه به عوارض جانبی استروئیدها و عدم نظرارت بر مصرف آن‌ها در ایران و همچنین تجویز آن‌ها توسط افراد بدون صلاحیت به ورزشکاران و جوانان در سطح وسیع، استفاده از مداخلاتی طبیعی و بدون عوارض مانند مصرف گیاهان دارویی جهت کاهش عوارض این دسته از استروئیدها مانند بولدنون اهمیت دارد. برخی از عوارض جانبی مصرف استروئیدهای آنابولیک-آندرژنیک را می‌توان با ورزش یا با مصرف داروهای مکمل کاهش داد (۱۸، ۱۹). با این حال اطلاعات اندکی در ارتباط با نحوه اثر تمرینات ورزشی بر پاسخ ساختار بافت بیضه هنگام مصرف استروئید بولدنون وجود دارد. از طرف دیگر، با توجه به استفاده از گیاه شیرین بیان در طب سنتی ایرانی و اثرات ضد التهابی و ضد اکسایشی گیاه شیرین بیان می‌توان به عنوان مکمل در بررسی برگشت اثرات تخریبی مصرف بولدنون بر بافت بیضه پرداخت. در همین راستا، با توجه به خواص و از آنجا که استفاده از این گیاه در ایران نیز مرسوم است، انجام این پژوهش اهمیت و ضرورت می‌یابد.

روش کار

تحقیق حاضر از نوع کاربردی و نیمه آزمایشی است. برای انجام این تحقیق ۴۰ سررت صحرایی نر نژاد ویستار با سن ۸ هفته و وزن ۲۰۰-۲۲۰ گرم از انسیتیتو پاستور ایران خردباری و به محل نگهداری حیوانات آزمایشگاهی شرکت دانش بیان بافت و زن پاسارگاد منتقل و به مدت یک هفته در محیط آزمایشگاهی و تحت شرایط مناسب (۱۲:۱۲ ساعت تاریکی و روشنایی) نگهداری شدند. رت‌ها پس از آشناسازی با محیط جدید به طور تصادفی به ۸ گروه ۵ تایی کنترل سالم (بدون هیچگونه مداخله‌ای)، تمرین مقاومتی (۸ هفته تمرین مقاومتی با شدت متوسط)، بولدنون (دریافت بولدنون با دوز ۵ میلی‌گرم به ازای هر کیلوگرم وزن بدن هفته‌ای یک مرتبه بر اساس وزن‌کشی هفتگی و به صورت تزریق عضلانی)، شیرین بیان (مصرف عصاره شیرین بیان در

های برداشت شده برای آزمایشات سلولی و ملکولی بلافارسله در نیتروژن مایع منجمد شده و سپس جهت انجام آزمایشات سلولی ملکولی در یخچال -۸۰- نگهداری شد. بخش دیگری از بافت بیضه برای بررسی های تصویربرداری و مطالعات هیستوپاتولوژی داخل فرمالین قرار گرفت.

در انتهای از آمار توصیفی (میانگین و انحراف معیار)، آزمون های شاپیرو ویلک، تی مستقل، آنوا سه راهه و تعقیبی توکی با استفاده از نرم افزار SPSS نسخه ۲۲ و سطح معنی داری $p < 0.05$ برای تجزیه و تحلیل داده ها شد. لازم به ذکر است که پروتکل تحقیق با کد اخلاق IR.IAU.K.REC.1398.091 به تصویب رسیده است.

یافته ها

تغییرات وزنی و سن رت ها در گروه های مختلف پژوهش در جدول ۱ نشان داده شده است. نتایج آزمون تحلیل واریانس نشان داد بین میانگین قطر داخلی سمینیفر در بافت بیضه در گروه های مختلف اختلاف معنی داری وجود دارد ($p = 0.001$) و ($F = 118/8$). همچنین آزمون تعقیبی توکی نشان داد قطر داخلی سمینیفر در گروه های بولدنون تنها و بولدنون+تمرين مقاومتی نسبت به گروه کنترل سالم افزایش معنی داری یافت (برای هر دو $p < 0.001$). در حالی که گروه های تمرين، تمرين+شیرین بیان، تمرين+بولدنون+شیرین بیان (برای تمام گروه ها $p < 0.001$) و بولدنون + شیرین بیان ($p < 0.05$) نسبت به گروه کنترل سالم کاهش معنی داری یافتند. در

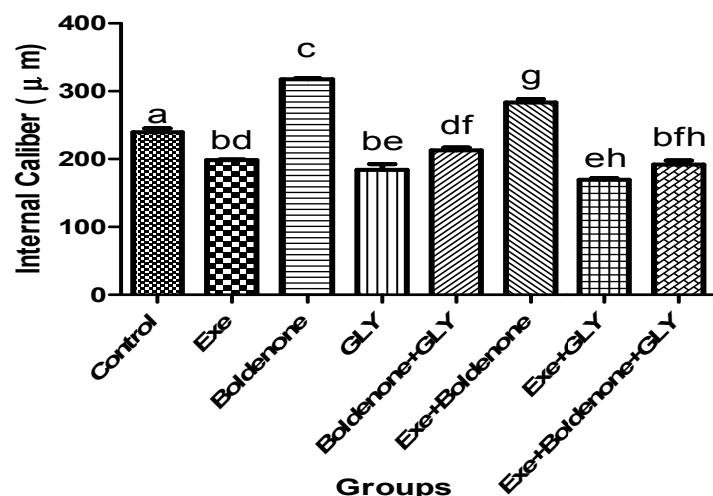
عصاره گیری شیرین بیان بدین صورت بود که: ابتدا ۵۰۰ گرم صاره گیاه شیرین بیان به منظور حذف آفت کش ها، مواد سمی، ضایعات و ... شستشو داده شده و پس از شستشو با آب مقطر در دمای ۴۰ درجه به مدت یک هفته خشک شد. نهایتاً به منظور تبدیل اجزاء گیاه به ذرات کوچکتر به منظور افزایش مساحت سطح تماس ذره با حلال و بازدهی استخراج، از گیاه پودر تهیه شد. و عصاره به روش میکسینگ بدین صورت تهیه شد. که ابتدا مقدار ۵۰۰ گرم از پودر گیاهی داخل بشر ریخته شده و مقدار ۵۰۰ سی سی حلال (۷۰ درصد الکل / ۳۰ درصد آب) به پودر افزوده شد. در ادامه با استفاده از نایلن درب بشر پوشانده و آب بندی شده و استیریم روشن و حرارت در دمای ۴۰ درجه سانتی گراد تنظیم گردید. بعد از گذشت ۴۸ ساعت دستگاه خاموش شد تا دستگاه خنک شود. سپس با استفاده از پمپ خلا و قیف بوخرن، محلول نهایی صاف و به بالن ۲۵۰ سی سی انتقال داده شد. نهایتاً به وسیله بخار چرخشی در دمای ۵۰ درجه سانتی گراد با استفاده از سیستم تقطیر محلول نهایی تغليظ شد و حلال موجود در عصاره تبخیر شد. عصاره در ۵۰ میلی گرم در میلی لیتر آب مقطر حل شده و به صورت خواراکی در دوز ۵۰۰ میلی گرم در کیلو گرم از وزن رت ها مصرف شد. نهایتاً ۴۸ ساعت پس از آخرین جلسه تمرين، رت های صحرابی نر با تزریق کتابخانه (۷۰ میلی گرم / کیلو گرم) و زایلارین (۱۰ میلی گرم / کیلو گرم) بیهوش شدند و در محیط کاملا استریل و با استفاده از تیغ جراحی و ایجاد برش در قسمت جلوئی دیواره شکم بافت بیضه خارج شد. وزن بافت بیضه اندازه گیری شد. بخشی از بافت

جدول ۱- تغییرات وزن حیوانات در گروه های مختلف

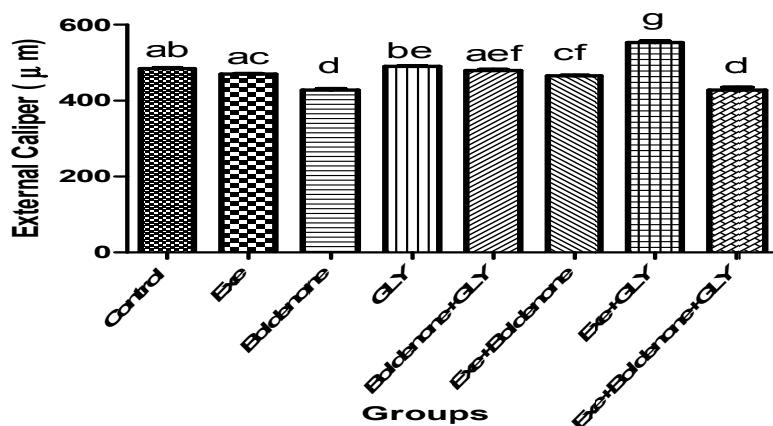
نام گروه	گروه	وزن (گرم)	سن (هفته)
کنترل	Control	234 ± 13	۸
تمرين ورزشی	Exe	241 ± 17	۸
بولدنون	Boldenone	227 ± 21	۸
شیرین بیان	GLY	228 ± 15	۸
بولدنون+شیرین بیان	Boldenone+GLY	230 ± 15	۸
تمرين+بولدنون	Exe+Boldenone	242 ± 19	۸
تمرين+شیرین بیان	Exe+GLY	236 ± 17	۸
تمرين+بولدنون+شیرین بیان	Exe+Boldenone+GLY	229 ± 27	۸

گروه‌های بولدنون+شیرین بیان ($p<0.05$)، و تمرین مقاومتی+بولدنون ($p<0.001$) افزایش معنی دار قطر داخلی سمینیفر را نشان دادند (نمودار ۱).

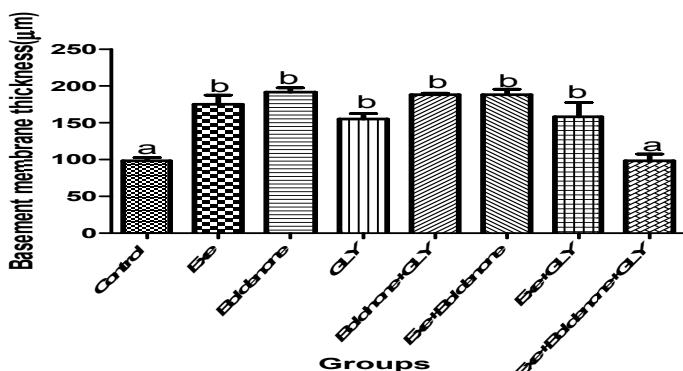
یافته دیگر تحقیق حاضر نشان داد بین میانگین قطر خارجی سمینیفر در بافت بیضه در گروه‌های مختلف تفاوت معناداری وجود دارد ($F=118$ و $p=0.0001$). همچنین بر اساس نتایج آزمون تعقیبی توکی مشخص شد قطر خارجی سمینیفر نسبت به گروه کنترل در گروه‌های بولدنون ($p<0.001$)، بولدنون+تمرین ($p<0.05$)، و گروه ترکیبی تمرین+بولدنون+شیرین بیان ($p<0.05$) مقایسه با گروه تمرین مقاومتی نیز گروه‌های بولدنون و بولدنون + تمرین (برای هر دو $p<0.001$) افزایش معنی دار اما گروه تمرین + شیرین بیان ($p<0.01$) کاهش معنی داری یافت. همچنین در مقایسه با گروه بولدنون نیز گروه‌های شیرین بیان ($p<0.001$)، گروه بولدنون+تمرین بیان + بولدنون ($p<0.001$)، گروه بولدنون+شیرین بیان ($p<0.001$)، گروه شیرین بیان+تمرین ($p<0.001$)، گروه ترکیبی تمرین+بولدنون+شیرین بیان ($p<0.001$)، کاهش معنی دار در قطر داخلی سمینیفر را نشان دادند. نهایتاً در مقایسه با گروه شیرین بیان نیز

نمودار ۱- تغییرات قطر داخلی سمینیفر در گروه‌های مختلف پژوهش. داده‌ها به صورت میانگین ± انحراف استاندارد نشان داده شده است. حروف مشابه بالای هر نمودار نشانه غیر معنی داری می‌باشد. برای تمام گروه‌ها سطح معنی داری $p<0.05$ می‌باشد. Exe: کنترل، تمرین ورزشی؛ Boldenone: بولدنون، GLY: شیرین بیان.

نمودار ۲- تغییرات قطر خارجی سمینیفر در گروه‌های مختلف پژوهش. داده‌ها به صورت میانگین ± انحراف استاندارد نشان داده شده است. حروف مشابه بالای هر نمودار نشانه غیر معنی داری می‌باشد. برای تمام گروه‌ها سطح معنی داری $p<0.05$ می‌باشد. Exe: کنترل، تمرین ورزشی؛ Boldenone: بولدنون، GLY: شیرین بیان.

نمودار ۳- تغییرات قطر و ضخامت غشاء پایه لوله های اسپرم ساز در گروه های مختلف پژوهش. داده ها به صورت میانگین \pm انحراف استاندارد نشان داده شده است. حروف مشابه بالای هر نمودار نشانه غیر معنی داری می باشد. برای تمام گروه ها سطح معنی داری $p < 0.05$ می باشد. Control : کنترل، Exe : تمرین ورزشی، Boldenone : بولدنون، GLY : شیرین بیان.

بحث و نتیجه‌گیری

طی دمه های گذشته، استروئیدهای آنابولیک آندروژنیک در میان ورزشکاران برای بهبود عملکرد و به دلایل زیبایی شناختی محبوبیت زیادی پیدا کرده اند. سوء استفاده از استروئیدهای آنابولیک آندروژنیک به ورزشکاران نخبه محدود نمی شود، این عمل در میان بسیاری از ورزشکاران آماتور و تفریحی نیز ثابت شده است. این استروئیدها نظیر بولدنون، علاوه بر اثرات افزایشی که بر وزن بدن، قدرت و هیپرتروفی عضله می گذارند، دارای اثرات جانبی نظیر آسیب بافت های مختلف از جمله دستگاه تناسلی و تولید مثل هستند؛ همچنین، سوء مصرف استروئیدها با طيف گسترهای از عوارض جانبی شامل جوش و آکنه پوستی، ناباروری و عقیمی، ژینکوماستی، پرخاشگری، ریزش مو و رشد موهای زائد، مشکالت کبدی، آتروفی بیضه، کلفت شدن صدا و هایپرتروفی کلیتوریس همراه است که در این بین آسیبهای کبدی بیشترین سهم را به خود اختصاص داده اند (۲۱، ۲۲).

بنابراین مطالعه بر روی ترکیبی طبیعی که بتواند جایگزین این استروئیدهای آنابولیک و یا منجر به کاهش اثرات جانبی ناشی از مصرف آن ها شود از اهمیت ویژه ای برخوردار است. همچنین تاکنون اثر مصرف شیرین بیان همراه با مصرف استروئیدهای آنابولیک در کنار تمرینات ورزشی بر آسیب بافت بیضه مورد بررسی قرار نگرفته است. لذا در این مطالعه اثرات سودمند عصاره شیرین بیان در کاهش عوارض جانبی

($p < 0.001$)، کاهش معنی دار و گروه تمرین + شیرین بیان ($p < 0.01$) افزایش معنی دار یافت. همچنین در مقایسه با گروه تمرین مقاومتی قطر خارجی سمینیفر در گروه های بولدنون ($p < 0.001$)، و ترکیبی تمرین + بولدنون + شیرین بیان ($p < 0.01$)، کاهش معنی دار و در گروه های شیرین بیان ($p < 0.05$)، تمرین + شیرین بیان ($p < 0.01$)، افزایش معنی داری یافت. نهایتاً اینکه در مقایسه با گروه بولدنون مشخص شد قطر خارجی سمینیفر در گروه های شیرین بیان، بولدنون + شیرین بیان، تمرین + بولدنون و تمرین + شیرین بیان افزایش معنی دار یافت (نمودار ۳).

در رابطه با قطر و ضخامت غشاء پایه لوله های اسپرم ساز در بافت بیضه پس از ۸ هفته مشخص شد بین گروه های مختلف تفاوت معناداری وجود دارد ($F = 15/14$ و $p = 0.0001$). نتایج آزمون تعقیبی توکی نشان داد در مقایسه با گروه کنترل سالم قطر و ضخامت غشاء پایه لوله های اسپرم ساز بافت بیضه در گروه های تمرین مقاومتی ($p < 0.01$)، بولدنون (شیرین بیان ($p < 0.05$)), بولدنون + شیرین بیان ($p < 0.01$), بولدنون + تمرین ($p < 0.01$), افزایش معنی داری یافت. همچنین در مقایسه با گروه تمرین مقاومتی و گروه بولدنون تنها و سایر گروه ها نیز تنها گروه ترکیبی کاهش در قطر و ضخامت غشاء پایه لوله های اسپرم ساز را نشان داد ($p < 0.01$) (نمودار ۳).

شده با داروی انابولیک بولدنون با درجات مختلفی از تغییرات لایه‌های مختلف بافت بیضه در گروه‌های آزمایش در مقایسه با گروه کنترل همراه است و این در حالی است که استفاده از تمرین مقاومتی و مصرف عصاره‌ی شیرین بیان همراه استروئید بولدنون تا حدود زیادی مانع ایجاد و بروز این تغییرات می‌شود.

مکانیسم مختلفی برای چگونگی عملکرد تمرین ورزشی برای کاهش میزان تاثیر گذاری بولدنون گزارش شده است. در مطالعه‌ای که توسط مسعود صادقی و همکاران... بر روی ۳۰ سرت ویستار ۶ هفته‌ای انجام شد، مشخص شده که ۱۲ هفته تمرین مقاومتی به همراه مصرف مکمل بولدنون سبب افزایش بیان ژن های ۵-آلfa ردوکتاز و آروماتاز در بافت بیضه می‌شود (۲۵). آنزیم ۵-آلfa ردوکتاز با تبدیل استروئیدهای آنابولیک-آندرودئنیک به دی‌هیدروتستوسترون نقش مهمی در اندام‌های هدف مانندگده پروستات مردان ایفا می‌کند. این آنزیم در بسیاری از بافت‌ها از جمله دستگاه تناسلی شامل بیضه و تخمدان در هر دو جنس نر و ماده تولید می‌شود و یکی از سوبستراهای ویژه آن تستوسترون است (۲۶).

فعالیت اسپرماتوزن تحت تأثیر عصاره شیرین بیان نیز قرار گرفت بطوریکه قطر لوله‌های اسپرم ساز و لومن کاهش یافت و ضخامت لایه‌های سلولی دیواره لوله‌های اسپرم ساز تحت تأثیر عصاره شیرین بیان یک روند افزایشی را نشان داد. افزایش ضخامت لایه‌های سلولی لوله‌های اسپرم ساز با تاثیر عصاره‌ی شیرین بیان می‌تواند بر عملکرد تولید مثلی و ترشح اسپرم تأثیر بگذارد. کاهش قطر لومن و همچنین افزایش ضخامت لایه‌های دیواره لوله‌های اسپرم ساز احتمالاً به دلیل اثرات آنتی اکسیدانی عصاره سلولی شیرین بیان و کاهش آسیب بافت اسپرماتوزن است.

در مطالعه انجام شده به وسیله سانه‌ی شین در سال ۲۰۰۸ مشخص شد که تیمار عصاره شیرین بیان اثر معنی داری در وزن، بزرگی و یافته‌های میکروسکوپی بیضه رت‌های صحرایی ندارد. علاوه بر این، شیرین بیان تحرک و مورفولوژی اسپرم را تحت تأثیر قرار نداد، و سطح تستوسترون سرم بدون تفاوت معنی دار کاهش می‌باید. نتایج به طور کلی نشان داد که قرار گرفتن طولانی مدت در معرض شیرین بیان عوارض جانبی

ناشی از مصرف بولدنون بر بافت بیضه رت مورد ارزیابی قرار گرفت.

بولدنون، استروئید آنابولیک آندرودئنیک می‌باشد که سبب افزایش وزن بافت بیضه و اغلب باعث تحلیل قطر لوله‌ها و جدا شدگی غشای پایه لوله‌های سمینیفر و یا تحلیل رفتگی می‌گردد. همسو با یافته تحقیق حاضر ادا و همکاران (۲۰۱۲) در تحقیقی نشان دادند که تجویز بولدنون در دو دوز ۴/۵ میلی‌گرم و ۹ میلی‌گرم به ازای هر کیلوگرم وزن بدن رت‌های صحرایی نر طی سه بار در فاصله زمانی ۳ هفته منجر به افزایش معنی‌دار در وزن بدن می‌شود (۲۳). اما تحقیق توسعون (۲۰۱۶) به بررسی تاثیر مخرب مصرف بولدنون بر تغییرات بافت بیضه خرگوش‌های نر پرداخت. نتایج این مطالعه حاکی از این مورد بوده است که مصرف بولدنون در دوز‌های بالا سبب کاهش وزن بافت بیضه و تخریب چرخه‌ی اسپرم زایی می‌شود (۴) که با یافته تحقیق حاضر ناهمسو است احتمالاً دلیل ناهمسوی به دلیل تفاوت در آزمودنی‌های دو تحقیق می‌باشد.

به مانند دیگر استروئیدهای آنابولیک آندرودئنیک بولدنون نیز جزء مواد غیرمجاز می‌باشد که باعث اختلالات پیشرونده در بافت بیضه و روند اسپرماتوزن می‌شود. نتایج بافت شناسی مطالعه حاضر نشان داد که با مسمومیت بولدنون عمدۀ تغییرات ایجاد شده در بافت بیضه به صورت بی نظمی در غشای پایه دیواره لوله‌های اسپرم ساز و اختلال در اتصالات بین سلولی در برخی سلولهای سرتولی می‌باشد. بافت بینابینی کاهش قابل توجهی نشان داد و همچنین از میزان سلولهای لیدیگ کاسته شده بود. هم راستا با مطالعه‌ی این پژوهش، در مطالعه زادان و همکاران در سال ۲۰۱۶ که برای بررسی تغییر ایجاد شده توسط استروئید بولدنون بر بافت بیضه ۶۰ رت صحرایی طراحی شده بود، یافته‌های بافت شناسی تفاوت بسیار زیادی بین گروه کنترل و سایر تیمارها از نظر قطر لوله‌های سمینیفر، تخریب شدید سلولهای سمی نیفر (اسپرم ساز)، بی نظمی در سطوح مختلف غشا پایه، آپوپتوز نامنظم سلولهای زاینده داخلی، کاهش سلولهای لیدیگ و ادم بافت بینابینی را نشان دادند (۲۴).

بررسی بافت شناسی بیضه در رت‌های صحرایی نری تحت تیمارهای مختلف نشان داد که در رت‌های تیمار

response to boldenone supplementation with or without alcoholic extract of jujuba fruit during resistance training in male Wistar rats. *Feyz J Kashan Univ Med Sci.* 2018;21(6).

8. Ebrahimi S, Sadeghi H, Pourmahmoudi A, Tabeshfar Z. Protective Effect of *Zizphus Vulgaris* Extract, on Liver Toxicityin Laboratory Rats. *Biomed Pharmacol J.* 2015;8(2):779-84.

9. Lalam R. Qualitative phytochemical analysis and antibacterial activity evaluation of *Glycyrrhiza glabra* against some human pathogenic bacteria. *Int J Pharma Phytochem Res.* 2020;12(2):113-7.

10. Abtahi froushani S, Esmaeili Gouvarchin Ghaleh H, Rezapor R, Mansori Motlagh B, Rostaei A. Immunomodulatory Effects by Hydroalcoholic Liquorice Root Extracts. *J Adv Med BiomedRes.* 2014;22(95):112-21.

11. Vlitos AJH, C.A.M; Parker, Kenneth John. Developments in sweeteners 1. LTD London. 1979:140 - 3.

12. Jiang Y, Lu HT, Chen F. Preparative purification of glycyrrhizin extracted from the root of liquorice using high-speed counter-current chromatography. *J Chromatography A.* 2004;1033(1):183-6.

13. Karkanis A, Martins N, Petropoulos S, Ferreira IC. Phytochemical composition, health effects, and crop management of liquorice (*Glycyrrhiza glabra* L.): A medicinal plant. *Food Rev Int.* 2018;34(2):182-203.

14. Eng AT, Heng MY, Ong ES. Evaluation of surfactant assisted pressurized liquid extraction for the determination of glycyrrhizin and ephedrine in medicinal plants. *Analy Chim Acta.* 2007;583;(2):289-95.

15. Sharma V, Katiyar A, Agrawal R. *Glycyrrhiza glabra*: chemistry and pharmacological activity. *Sweeteners.* 2018;87.

16. Al-Snafi AE. *Glycyrrhiza glabra*: A phytochemical and pharmacological review. *IOSR J Pharma.* 2018;8(6):1-17.

17. Pereira E, Moyses SJ, Ignácio SA, Mendes DK, da Silva DS, Carneiro E, et al. Anabolic steroids among resistance training practitioners. *PloS One.* 2019;14(10):e0223384.

18. Gomes FGN, Fernandes J, Campos DV, Cassilhas RC, Viana GM, D'Almeida V, et al. The beneficial effects of strength exercise on hippocampal cell proliferation and apoptotic

ایجاد نمی‌کند (۲۷). با این حال عدم کنترل مرگ و میر رت‌ها در حین تحقیق از محدودیت‌های تحقیق حاضر می‌باشد. نهایتاً امید است نتایج این تحقیق بتواند دیدگاه روشی در زمینه تاثیر تمرين مقاومتی و عصاره شیرین بیان بر عوارض منفی بولدنون در اختیار محققین، متخصصین و ورزشکاران قرار داده باشد تا با استفاده از آن بتوانند ابتدا آثار منفی استروئیدها را به خوبی برای ورزشکاران توضیح دهند و ثانیاً راهی جهت کاهش این آثار منفی در اختیار ورزشکاران قرار دهند. بر اساس نتایج این مطالعه آثار تعاملی تمرين مقاومتی، بولدنون و عصاره شیرین و همچنین استفاده توام شیرین بیان با بولدنون می‌تواند آثار منفی مصرف بولدنون در بافت بیضه می‌شود را کاهش دهد بنابراین استفاده از تمین مقاومتی و شیرین بیان جهت کاهش آثار منفی بولدنون با مشورت پزشک به ورزشکاران توصیه می‌شود.

References

- Keitz B, Bronson H, Boolani A. The Effects of Anabolic Androgenic Steroids on Performance and its Adverse Side Effects in Athletes. *Med Res Arch.* 2015;2.
- Tousson E, El-Moghazy M, Massoud A, El-Atrash A, Sweef O, Akel A. Physiological and biochemical changes after boldenone injection in adult rabbits. *Toxicol Indust Health.* 2016;32(1):177-82.
- Kanayama G, Pope Jr HG. History and epidemiology of anabolic androgens in athletes and non-athletes. *Mol Cell Endocrinol.* 2018;464:4-13.
- Tousson E. Histopathological alterations after a growth promoter boldenone injection in rabbits. *Toxicol Indust Health.* 2013;32(2):299-305.
- Vorona E, Nieschlag E. Adverse effects of doping with anabolic androgenic steroids in competitive athletics, recreational sports and bodybuilding. *Min Endocrinol.* 2018;43(4):476.
- Ranjbar K, Matin Homaie H, Azarbayanji MA, Piri M. The Effect of Gallic Acid Supplement and Resistance Exercise on the Bio-markers of Liverin Intoxicated Male Rats of Anabolic Steroid. *Med Lab J.* 2020;14(1):44-9.
- Ahmadi M, Abbassi-Daloii A, Ziaolagh SJ, Yahyaei B. Structural changes of cardiac tissue in

signaling is impaired by anabolic androgenic steroids. *Psychoneuroendocrinology*. 2014;50:106-17.

19. Kassa RM, Bonafede R, Boschi F, Bentivoglio M, Mariotti R. Effect of physical exercise and anabolic steroid treatment on spinal motoneurons and surrounding glia of wild-type and ALS mice. *Brain Res*. 2017;1657:269-78.

20. Karamiyan R, Asadbaygi S. Study of antioxidant activity of licorice extract (*Glycyrrhiza glabra L.*) and protective effect of leaf extract on ethanol-induced renal poisoning in male rats. *J Ilam Univ Med Sci*. 2018;26(4):665.

21. Breuer ME, McGinnis MY, Lumia AR, Possidente BP. Aggression in male rats receiving anabolic androgenic steroids: effects of social and environmental provocation. *Hormones Behav*. 2001;40(3):409-18.

22. Emer E, Yildiz O, Seyrek M, Demirkol S, Topal T, Kurt B, et al. High-dose testosterone and dehydroepiandrosterone induce cardiotoxicity in rats: Assessment of echocardiographic, morphologic, and oxidative stress parameters. *Hum Experim Toxicol*. 2016;35(5):562-72.

23. Oda SS, El-Ashmawy IM. Adverse effects of the anabolic steroid, boldenone undecylenate, on reproductive functions of male rabbits. *Int J Experim Pathol*. 2012;93(3):172-8.

24. Zedan N, Tousson E, Massoud A, El-Saeed A, editors. Biochemical and histopathological alterations in rat testes after injection with the growth promoter Equigan with reference to the ameliorating role of Proplis. Proceeding of 2nd International Conference for Nutrition and Growth; 2014.

25. Sadeghi M, Abbassi Daloii A, Ziaolhagh S. Effect of 6 Weeks of Resistance Training and Boldenone Supplementation on 5-alpha Reductase and Aromatase GeneExpression in Testes Tissue of Male Wistar Rats. *Horiz Med Sci*. 2017;23(3):193-8.

26. Hartgens F, Kuipers H. Effects of androgenic-anabolic steroids in athletes. *Sports Med (Auckland, NZ)*. 2004;34(8):513-54.

27. Mokhtari M, Sharifi A, Moghaddam Nia. The effect of alcoholic extract of date palm on testicular tissue changes and levels of FSH, LH and testosterone in male rats. *Iran J Bas Med Sci*. 2006;9(4 (consecutive 32)).